

היועצת

יועצת לניר עם השר רבין. יצחק מקבל ממני את עצותי!

כמישרר, המקשר לצבא, המזכיר הצבאי רני יתום, שמונה עליידי ארנס, הושאר. באחרונה הוא מינה יועץ לענייני התנחלויות, שימעון שבס מרמת הגולן, שהחליף איש מובהק של אריק שרון, תתיאלוף אורי כראון.

השאלה היתה איזה תפקיד יינתן לניבה. לכאורה, היתה אמורה להיות יועצת-התיקשורת של השר, אבל לשר המתין שם יועצת-תיקשורת מוכשר, נחמן שי (38), העובר במישרר-הביטחון עליפי חוזה מיוחד, המתחדש מדי שנה, זו השנה השנייה.

ערב מינויו של רבין עשה שי את כל ההכנות לעזיבה, אך ביום המינוי ביקשו ממנו רבין וניבה שישאר בתפקידו.

עתה היה ברור שניבה תיאלץ לקבל תפקיד לא-תיקשורת. היא הפכה "יועצת מדינית" של השר, כשלמעשה היא תפסה את מקומה של אילנה כינשטוק, שעברה לצידו של ארנס, והיתה המקשרת בינו ובין המיפלגה.

בתפקידה מטפלת ניבה בחומר מדיני של מישרר-החוץ. היא נטלה על עצמה את הקשר עם הכנסת וממעיטה בניגוד לצפוי, בקשר שלה עם המיפלגה. ייעוץ מדיני אין היא נותנת (המשך בעמוד 32)

הופיעו כמוסף דבר השבוע, והיתה לכתבת מן המניין. אז טיפסה לתפקיד של כתב מדיני.

עצות צבאיות

ערב הבחירות האחרונות שוב הודיעה ניבה על יציאתה לחופשה, כדי להיות לצידו של רבין, שאותו לא נטשה מאז הפכה הרוברת שלו, לפני יותר מארבע שנים. ניבה, שהיתה לצידו ברגעים הקשים ביותר, התחככה עוד יותר על הרכינים, והיתה לבתי-כית נאמנה, שותפה לסודות-המישפחה. חנה זמר ועמה, אך לא הצליחה למנוע את עזיבתה של ניבה. אחרי שרבין מונה כשר-הביטחון בממשלת-האחרונה, טילפנה ניבה למזכיר מערכת דבר, יוסף פריאל, והודיעה לו כדי צודנית על-ידי שהיא מפסיקה לעבוד בעיתון.

בתפקידה נכנס ללישכת שר הביטחון, הוא לא זיעוע את המערכת. כקודמו, משה ארנס, נמנע מריבוי מינויים פוליטיים. הוא הביא את ציוילי, שהחליף את עורר-הדין רן יגנס, כמקשר עם הורוע האורחית

ניבה עם בעלה-לשעבר, מאיר פלבסקי. אין לי יומרה לנהל את מישרר-הביטחון!

והפך את ניבה מוכרת, מפורסמת ובעיקר שנואה על מחנה-הפרס. ערב ההתמודדות, בסוף 1980, התברר שלרבין יש בעיות קשות עם העיתונות. הוא האמין אז שכל העי-תונות נגדו. עוזריו הציעו לו למנות דובר, והובאו אליו שני מועמדים מהקיבוץ המאוחד: יוסי קוצ'יק וצבי ("צוילי") אלקן. משום-מה חשש רבין מקוצ'יק, הנמנה כיום עם עוזרי שר-הקליטה יעקב צור. הועלו שמותיהם של מועמדים אחרים, אך לא היה כסף לשלם. לבסוף זרק מישהו את הרעיון שניבה תהיה הרוברת של רבין.

לאה רבין חדלה מלחשוש מפני ניבה היפה. השתיים הפכו ידידות של ממש, וגם רבין העריך את הצעירה הפעלתנית והנמרצת. הרכינים החליטו להמר עליה.

מי שהתנגדו למינוי היו למרבה הפלא ראשי הקיבוץ-המאוחד, ישראל גלילי הזוהר שניבה נגועה בנגע השמאלנות, וזה יזיק למחנה-רבין כולו. אך לבסוף הוסרה ההתנגדות והיא זכתה בתפקיד.

היא הפסיקה את עבודתה בדבר שאליו שבה רק אחרי ניצחון הליכוד בבחירות 1981.

לפניכך הספיקה לראות את רבין מובס, ברצמבר 1980, עליידי פרס, כשקיבל רק 28 אחוז מהקולות, אשר שוריינו אחריכך לאנשיו ברשימה לכנסת.

בדבר היא פירסמה אתה לשבוע כתבות צנע וסיפורים דימיניים, אשר

רק מגישה את הקפה. בכל השאר אין לי חלק. היום זה נשמע מאוד נאיבי, כשפגשה רבין בפעם הראשונה, סיפרה לו שבעבר הפגינה מתחת לחלון לישכתו, כשהיה ראש-ממשלה. אחרי כך נאחזה בו.

בביקוריה בבית הרכינים פגשה ניבה את עורכת דבר חנה זמר, והכתבת עליזה וולך. התרועעות חדשה זו גררה בעיקבותיה הזמנה לכתוב בביטאון-פועלי-ישראל, על בסיס של תשלום עבור כתבות ("פרי לאנס").

גלילי הזהיר

את הסקום הגדול שלה סיפק לה בעלה. כמדורי המיכתבים כעיי-תונים השונים הופיעו מיכתבים. שהמסר בהם היה זהה: כבר בשנות ה-50 כשכתב משה שרת את יומניו, הוא ביקש להתייחס בחשדנות וכוהירות לרבין.

הימים היו ערב ההתמודדות הגדולה במיפלגת-העבודה, ובשטח התנהלו מלחמות של ממש. פלבסקי נטל יוזמה, וכמיצע כלשי גילה שהציטטה שהובאה מכיתב-ישרת, כביכול, פובר-קה עליידי אחד מנער-פרס, הד"ר יוסי ביילין — כיום מזכיר הממשלה. עוד הוא גילה, כי מאחורי המיכתבים עמד אחד דויד פוגל, עובד במישרר-הפירסום עידן.

הסיפור התפוצץ בדבר ועורר הדים רבים כציבור. הוא זכה בכתבות-המשך

אחרי שנפרדו למעשה בסוף שנת 1982, לשניים נת משותפת, בת 7, המתגוררת עם האם. פלבסקי מלא את פיו מים: «כל מה שיש לי לומר עליה — ויש לי הרבה — אומר בבוא הומן! הוא סותם ואינו מפרש».

רק מגישה קפה

פלבסקי, שותפו של מרכזי רח-מים, איש-הביטחון המפורסם, היה איש המימסד. הוא היה רחוק מכוחות השמאל הרדיקלי. הנישואין עימו היו תחילת הדרך במעבר של ניבה למרכז המפה הפוליטית.

השניים הכירו בתערוכה של דני קרמן, הגרפיקאי והמאיר, שביתו היה מוכר כ-בית-יועד של השמאל המתון. החתונה נערכה במועדון התיאטרון של יעקב ("יענקל'ה") אגמון. השמאל הרדיקלי הדייר את רגליו מהחתונה, פעיל נעדר. לובה בא, וכמוהו גם ח"כ מרשה פרידמן והר"ר להיסטוריה יגאל עילם, שגם הוא חדל אחריכך לרבר איתה.

פלבסקי נתן לניבה את האפשרות לפרוץ למרחב חדש, שבו ניתן להתקרב למרכזי-כוח של ממש. אחרי שהירחון עמדה נסגרה, החלה ניבה כותבת בירחון החדש מוניטין. העבודה היתה מהנה. ההכנסה קצת פחות, והיא ניסתה לכתוב בכל עיתון שהיתה יכולה להשיג בו רריסטר-גל. היא עבדה שבועיים כמקומון העיר.

ניבה בפעולה במחנה-הרבין. קלעתי בול לגבי כל השרים!